

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник
Присутності Христа

“СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?”
— Ісаї 21:11

VOL. LVIII ПІВМІсячник № 19

Жовтень 1, 1937

ЗМІСТ ЙОГО “РОБОТА” І ЙОГО “ДІЛО”

(Частина 3)	291
Захист Єремій	295
До поган.....	299
Питання для вивчення.....	302
ВАРТОВИЙ	303
“ЦАР ЦАРІВ”	290
ПОРТАТИВНИЙ ФОНОГРАФ	290
ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ЗІБРАННЯ	290
ПЕРЕСИЛАННЯ ГРОШЕЙ	290
ЩОДО ПОШТИ.....	290

ВАРТОВА БАШТА

Публікується двічі на місяць

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U.S.A.

Відповідальні особи:

J.F. RUTHERFORD, Президент

W.E. VAN AMBURGH, Секретар

"Діти твої навчати ме сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми". – Ісая 54:13

ПИСАННЯ ЯСНО ВЧИТЬ

ЩО ЄГОВА – єдиний правдивий Бог, існуючий од віків до віків, Творець неба і землі і Датель життя своїм створінням; що Логос був початком Його творіння і Його активним чиновником у створенні всіх речей; що Логос є тепер Господом Ісусом Христом у славі, наділений усякою владою на небесах та на землі, і є головним виконавчим Чиновником Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, створив звершеного чоловіка для землі й помістив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що з причини Адамового переступу всі люди народжуються грішниками і не мають права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набути викуп, або викупну ціну для всього людства; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи і вивишив Його в небі понад усі інші створіння й понад усі інші імена, і одягнув Його в усяку силу і владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сион, і що Ісус Христос є її головним виконавчим Чиновником і законним Царем світу; що позазані і вірні послідовники Ісуса Христа є дітьми Сиону, членами організації Єгови і є Його свідками, чий обов'язок і привілей - свідчити про всевишність Єгови, проголошувати Його задуми по відношенню до людства, як про це є написано в Біблії, і нести плоди Царства усім, хто чус.

ЩО КІНЕЦЬ СВІТУ настав, і Господь Ісус Христос був посаджений Єговою на Його престол влади, який вигнав сатану з небес і приступає до встановлення Царства Божого на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословення народів землі можуть прийти тільки через царство Єгови під Христом, яке вже розпочалося; що наступним великим ділом Господа буде знищення організації сатани і встановлення справедливості на землі, і що під володінням царства всі ті, котрі будуть послушні Його праведним законам - будуть жити на землі вічно.

"ЦАР ЦАРІВ"

Наступний період свідчення, з 2 по 10 жовтня включно, матиме всесвітній характер і співпадатиме із земним полем діяльності Царя царів, на честь якого названо цей період. Видання книги "Багатство" багатьма мовами світу робить доречним зосередити увагу на цій книжці, що буде запропонована разом із брошурою в обкладинці. Інші подробиці служби будуть опубліковані в "Інформаторі", з яким ви можете ознайомитися. Нехай ваші приготування почнуться негайно, як для Царя царів. Ваш негайний звіт, в якій бі частині землі ви не жили, буде очікуватися в офісі.

ПОРТАТИВНИЙ ФОНОГРАФ

Нині Товариство виробляє і пропонує легкий фонограф розміром 14 на 13 на 5 дюймів, обтягнутий коричневою тканиною, що має закруглені кути. Його вага становить 9 фунтів 13 унцій. З трьома фонографічними дисками, які можна перевозити в ньому, він важить 12 фунтів 6 унцій. Гучність звуку сильна, а тембр - найвищої якості. При відвантахенні з заводу фонограф налаштований правильно, на 78 об/хв, що необхідно час від часу перевіряти. Ця модель, включно з трьома пластівками, пропонується за ціною 10,00 доларів США, без пластинок - 8,00 доларів США. Замовлення слід супроводжувати грошовими переказами. Також необхідно вказати, які саме пластинки потрібні.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПРОВЕДЕННЯ РІЧНОГО ЗІБРАННЯ

Відповідно до закону і статуту Товариства Біблії і трактатів Вартової Башти, повідомляємо, що в понеділок,

ЙОГО МІСІЯ

Сей журнал виходить в тій цілі, щоби допомогти людям пізнати Бога Єгову і Його заміри, як про се научас Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Єгови. Він уможливлює систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старається о іншу літературу яко поміч в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо і для інших засобів публічного навчання з Святого Письма.

Він точно примається Біблії як авторитету своєї науки. Вій цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито й безвіймово стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не приирає догматичної міні, а радше заохочує до уважного й критичного розслідування свого місію в світлі св. Письма. Він не мішиться в жадні суперечки, ані його сторінки не створені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах виносить \$1.00, в Канаді й в інших краях \$1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Полудній Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба висилати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківський переказ. В Канаді, Англії, Полудній Африці й Австралії, передплату треба висилати до відділу в тім краю. З інших країв можна висилати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграницні Бюро

British 34 Craven Terrace. London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N.S.W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa

Во всіх випадках просимо адресувати на ім'я Товариства.

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а щиро бажають його читати, висилаємо даром, якщо о се попросять. Ми радісно бажаємо допомогти таким потребуючим, але після поштової регулі, вони мусять приплати письменну аліквоту кожного року.

Увага передплатників: Посвідку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не висиласмо, хіба що о се попроситься. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми висилаємо карточку-повідомлення з журналом. Yearly subscription price, \$1.00, Canada and foreign, \$1.50 Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

1 листопада 1937 р., о десятій годині ранку в Пітсбурзі, Норт-Сайд (колишній Алегейні), штат Пенсільванія, відбудеться щорічні збори членів Товариства, на яких будуть розглянуті звичайні щорічні справи.

ПЕРЕСИЛАННЯ ГРОШЕЙ

Вкладення монет або валюти в замовлення на книжки, або інші видання часто призводить до розчарування, коли відправнику повідомлять, що ні замовлення, ні грошового переказу ми не отримали. У наші дні, коли фінансові умови нестабільні, навіть використання чеків пов'язане з невідповідним ризиком. Ми пропонуємо всім використовувати грошовий переказ (поштовий, або експрес). Зберігайте кожну квітанцію на грошовий переказ для підтвердження. Усі грошові перекази мають бути оплачені Товариству Біблії і Трактатів Вартової Башти, з припискою, скільки ... для Вартової Башти, для Золотого Віку, або для чого-небудь ще. Не переказуйте гроші Міжнародній асоціації студентів Біблії.

ЩОДО ПОШТИ

Усю пошту, що стосується питань Товариства, слід адресувати Watch Tower Bible & Tract Society, а не окремим особам. Це гарантує належне поводження та обслуговування. Деякі брати вважають, що, оскільки вони розмовляють іноземною мовою, вони повинні адресувати свої листи якісь людині в офісі. Товариство свого часу приділить увагу всім листам, адресованим йому, незалежно від мови.

ВАРТОВА БАШТА

І ВІСТНИК ПРИСУТНОСТІ ХРИСТА

VOL. LVIII

Жовтень 1, 1937

№ 19

(Переклад з рос. журналу, перекладеного з англ. видання.

Наведені у перекладі цитати з Біблії - це переклад рос. сінод. Біблії українською мовою)

ЙОГО "РОБОТА" І ЙОГО "ДЛО"

(ЧАСТИНА 3)

Єгова оголосив жителям Єрусалиму своє заключне слово, пославши його через свого слугу Єремію. Він дав цьому народу час, щоб виправити свої шляхи і належним чином відреагувати на Його заключне слово. Він довго терпів цей невірний народ. Тепер настав час, коли Єрусалим мав постати перед Ним. Це була пророча картина на "християнський світ", невірний наставп, що претендує на звання народу Божого; і тепер "християнському світу" надіслано заключне слово Бога Єгови, і те, що проголосив Єремія, стосується насамперед "християнського світу". "І скажи їм: так говорить Господь: якщо ви не послухаєтесь Мене, щоб діяти за Моїм Законом, що Я дав вам, щоб слухати слова рабів Моїх, пророків, яких Я посилаю до вас, посилаю від самого раннього ранку, і яких ви не слухаєте, - то з дном цим Я зроблю те ж саме, що із Силомом, і місто це віддам на прокляття всім народам землі".
- Ер. 26:4-6

2 Нехай сучасні слуги Єгови візьмуть до відома цей факт: Єремія не повинен був висловлювати свою власну думку про те, що повинно статися, і не повинен був висловлювати свої поради щодо того, що робити ізраїльтянам. Він мав передати Боже послання і дати народу зрозуміти, що єдиний шлях порятунку - це шлях, який Господь вказав їм через Своє Слово. Людина яка вважає себе важливою, яка прагне сіяти в очах оточуючих, як у ті часи, так і в наші дні, спробувала б донести до людей заключення, що вона, ця людина, була або є "мудрецем", що дає безпомилкові поради людям. Сьогодні деякі з тих, хто називає себе послідовниками Ісуса Христа, дотримуються саме такої позиції, щоб здаватися важливими. Свідки Єгови не повинні ні додавати, ні віднімати будь-яку частину Божого послання. Це Його заключне слово, а не заключне слово людини. Не треба йти до якоїсь людини і казати їй, що вона від диявола і буде знищена. Скажіть, що Єгова оголошує про Свій замір, і цей замір, як сказано в Його Слові, полягає в тому, щоб незабаром знищити всіх релігіоністів, усіх лицемірів і всіх, хто залишається на боці диявола, і що Він забезпечив шлях спасіння, і цей шлях полягає в

тому, щоб кожна людина шукала Бога і Його праведність, яка здійснюється через Ісуса Христа, Відкупі теля. Кожна людина повинна сама виміряти і визначити, на чиєму боці: Бога чи диявола. Засудження людей не є метою свідків Єгови. Їхній обов'язок - проголошувати Божу звістку, і тільки її. Дискусія, або суперечка з якимось лжепророком не буде зайвою, якщо це робиться публічно, щоб дати людям зможу побачити правду; але виокремлювати окремих людей і казати їм, яким буде їхній кінець - це неналежне заняття.

з Єрусалимські релігіоністи, які відвідували й підтримували богослужіння в храмі, будучи самовдоволеними, схоже, були дуже обурені тим, що Єремія в присутності інших сказав їм, що Божий суд ось-ось буде виконаний над ними. Поза сумнівом, ті, хто сповідував жидівську релігію, зокрема духовенство, дійшли висновку, що вістка, передана Єремією, може спричинити заворушення, тож вона є підривною і не має бути почута, а отже, Єремію треба змусити замовкнути. Вони міркували так: "Чому ми, провідники та вчителі Ізраїлю, повинні турбуватися і хвилювати наш народ через цього чоловіка, Єремію?". Саме так відбувається і сьогодні, коли духовенство та вожді їхньої отари, які практикують релігію заради особистої вигоди, дуже обурюються посланням Слова Божого, яке сьогодні передають Його свідки. Обурене духовенство спонукує суди виносити рішення про те, що послання, яке передають Свідки Єгови, є підривним, порушує мир і спокій нації та є бунтівним, і що свідків, які виголошують це послання, треба покарати, а публікацію послання заборонити. Воля Божа полягає в тому, щоб у релігіоністів не було причин посилятися на незнання, або відсутність знань про Його наближаючийся гнів на Його ворогів. Тому Він наказує Своїм свідкам казати їм, як Єремія: 'Якщо ви не послухаєте Господа і не будете ходити шляхами Його, які Він вказав вам, то Бог вживе заходів, як Він оголосив. Відповідальність лежить на вас'. У сьогоднішніх релігіоністів є Біблія, яка є Словом Божим, і тепер їм нагадують, що Біблія - єдиний правильний дороговказ, і що

їхня відмова слухати й виконувати Божий закон, викладений в Його Слові, Біблії, позбавляє їх права надалі посилатися на незнання того, що Бог зробить із ними, особливо коли їхня увага безпосередньо звернена до пророцтв. За кілька років до приходу Єремії до Єрусалиму з вісткою від Єгови Бог зробив так, що книгу закону було знайдено та винесено до людей, і цар звелів прочитати її перед народом, і народ погодився підкорятися. (2 Царів 22:3-20; 23:1-3) Так само протягом сорока років до 1918 року Бог порушив Своїх слуг здійснювати "роботу Іллі", несучи людям звістку про Своє Царство. Протягом багатьох років "християнський світ" мав Біблію, а за останні п'ятдесят з лишнім років було видано й розповсюджено мільйони Біблій, книжок і трактатів, які закликають звернути увагу на Біблійні пророцтва, що сповіщають про Божий замір щодо народів землі. З часу приходу Ісуса Христа до храму в 1918 році сотні мільйонів книг і трактатів було поширене серед людей, спеціально привертаючи увагу релігіоністів "християнського світу" до оголошеного заміру - через Ісуса Христа знищити всяку опозицію Його Царству. Таким чином, "християнський світ" отримав заключне слово і продовжує отримувати послання, які оголошують про те саме.

4 Ізраїльтяни були типічним народом, а пророцтво було написане й виголошene насправді для того, щоб бути застосованим до "християнського світу", позатипічного (*такого, що виконує образ*) народу, який претендує на те, щоб бути Божим народом на землі. Тепер Єгова каже їм: "Якщо ви не будете слухати Мене, то прийде ваше покарання". Чому Бог так рішуче попереджає їх, адже, як Він стверджує, "ви не стали слухати" (KJV)? Причина в тому, щоб вони були належним чином проінформовані і, отже, самі несли свою провину. У їхній наступаючій загибелі ніхто не винен, окрім їх самих, і єдиний спосіб для слуг Божих зняти з себе відповідальність - передати "християнському світові" вістку про Боже попередження, як було приказано. (Езек. 33:8-12) Ні в кого не буде обґрунтованого віправдання, щоб сказати, що Бог виніс поспішний суд. Вони не зможуть сказати, що Бог не довготривалий. Єгова дає їм достатньо попередень і достатньо часу для покаяння, і з цієї причини "незвичайна робота", праця свідоцтва, триває і триватиме доти, доки не настане Божий час почати знищення.

5 Релігіоністи в Єрусалимі пишалися своїм храмом. Римо-католицька ієрархія та їхні релігійні прихильники пишаються так званою "католицькою церквою" у своїх огідних соборах. Бог заснував ізраїльтян як свій народ. Римо-католицька церква добровільно прийняла на себе роль народу Божого на землі, видаючи себе за нього. І ізраїльтяни, і католицька ієрархія з гордістю

вказують на матеріальну будівлю так званої "церкви". Про це свідчать слова пророка Езекіїла, який писав: "Скажи домові Ізраїлеву: так говорить Господь Бог: ось, Я віддам на поталу святиню Мою, підпору сили твоєї, розраду очей твоїх, відраду душі твоєї, і сини твої й доночки твої, що їх залишив, впадуть від меча. ... І коли це збудеться, пізнасте, що Я Господь Бог". (Езек. 24:21-24) Римо-католицька ієрархічна організація посідає становище, точно таке саме, як і релігіоністи Єрусалиму. Єгова оголошує їм заключне слово і заявляє: "Якщо ви не послухаєтесь Мене... то з домом цим Я зроблю те саме, що з Силомом". Це проголошення правди здавалося єрусалимським релігіоністам настільки дивним, що вони не могли в це повірити. Вони міркували так: "Наш храм - це не намет, або тимчасове житло, як у наших батьків у Силомі. Якщо Бог дозволить, щоб цей храм, який носить Його ім'я, був зруйнований, то це означає, що Його ім'я буде зневажено, а це є безглуздо. Це занадто дивно, щоб у це можна було повірити, і цьому чоловіку, Єремії, який так заявляє, вірити не можна". Релігійні провідники "християнського світу" сьогодні міркують подібним чином. Їхні священники відкидають думку про те, що на них обрушиться загибель, і кажуть, що свідки Єгови - це комуністи, які діють під прикриттям релігії. Таким чином, зневаги, які падали на Ісуса Христа і Його учнів за те, що вони несли правду, тепер падають на добровільних свідків Єгови.

6 Далі Єгова оголосив, що 'зробить Єрусалим прокляттям для всіх народів'. Релігійні жиди не повірили цій заявлінні, але згодом Бог виконав у точності свій замір і передбачення. Відтоді всі народи проклинають Ізраїль, а в Армагедоні всі народи проклянують релігіоністів "християнського світу". Тепер "святий народ" Божий і всі люди доброї волі, які проголошують правду, проголошують Боже прокляття на "християнський світ", як їм було наказано, і за виконання Божого наказу духовенство та вожді їхніх стад засуджують свідків Єгови. Це було передбачено тим, що записано, а саме: "Священики, і пророки, і весь народ слухали Єремію, коли він промовляв ці слова в домі Господньому". (Єр. 26:7) Коли сьогодні римо-католицька ієрархія та їхні прихильники чують послання Боже, передане Його вірними свідками, вони заявляють: "Наши релігійні почуття сильно потрясені, і наша релігійна гордість вражена цими словами, які проголошують свідки Єгови проти нашої освяченії століттями, найсвятішої та найповажнішої інституції; їхні слова абсурдні та дивні до неможливості". Так говорили жиди; так кажуть зараз католики та інші релігіоністи. Священики римо-католицької ієрархії та інші священно служителі-релігіоністи, так сильно стурбовані своєю роботою і доходами від неї, що відчувають себе вкрай обуреними че-

рез послання, проголошене Свідками Єгови, що свідчить про лихо, яке насувається на організовану релігію. Виставлені як фальшиві пророки, або проповідники, такі релігійні лідери дуже обурені і звинувачують свідків Єгови перед народом, як з вуст в уста, так і через пресу. Прихильники цих релігійних установ заявляють: "Як дивно, що хтось може зневажливо відгукуватися про нашу велику церкву і наших великих священнослужителів! Хто може зрівнятися з великою католицькою церквою? Хто подібний до наших учених і великих священників?". Сьогодні, коли свідки Єгови звертаються до крайньо-релігійних людей і розповідають їм про Божий замір, виражений в Його Слові, ті відповідають: "Дивно, що ви прийшли до нас. Ми християни, і нам не потрібно нічого від вас чути. Ідіть до поган. Наша церква - це все, що нам потрібно. У нас у домі є Біблія, і наш проповідник каже нам, що вона означає. Дивно, що такі люди, як ви, намагаються нам щось розповідати". Навпаки, люди ж доброї волі з радістю приймають свідків Єгови і прагнуть навчатися, і таким чином відбувається розділення людей.

7 Чи була це "незвичайна робота", якою займається молодий пророк Єремія? Чи здавалося незвичайним і абсурдним те, що Бог посилає через Єремію таке "неможливе" послання, яке він передавав? Саме це і подіяло на релігійних жидів. Вони довели себе до розлученого обурення, як це робить духовенство в наші дні: "І коли Єремія сказав усе, що Господь наказав йому сказати всьому народові, то схопили його священики й пророки, та й увесь народ, і сказали: "Ти мусиш померти"". (Єр. 26:8) Звістка, яку передав Єремія, була дуже неприйнятною, але він не ухилився від її проголошення через її неприйнятність. Він не стимувався через страх нанесення йому тілесних ушкоджень. В ім'я Єгови і в Його силі він передав послання, яке йому наказали, і це послання не зазнавало цензури, і він не просив дозволу чи ліцензії на його проголошення. Зверніть увагу на порядок дій: спочатку священики, потім лжепророки, а потім і простий народ був спонуканий до дії. Саме жидівське духовенство спровокувало бунт, і безсумнівно, вони заявили, що Єремія був винен у бунті. Так відбувається і сьогодні. Послання яке передається, спочатку розлючує священиків, а потім вони ідуть до суду і свідчать, що таке послання, хоча воно й записане в Біблії, коли воно буде передано народу, може привести до бунту. Вони чудово знають, що брешуть, але, щоб виправдати себе, користуються першою ж нагодою почати бунт і очолити натовп, а потім звинувачують свідків Єгови в неправомірних діях, у яких винні священики та духовенство.

8 Релігійні лідери серед жидів мали правильно розсудити, що якщо Єремія передавав неправ-

диве послання від імені Бога Єгови, то Бог покарас його за це. Бог справді покарав лжепророка Ананію смертю за те, що той "говорив всупереч Господу". (Єр. 28:16,17) Своїми діями жидівське духовенство показало, що не очікує, що Бог покарає Єремію як лжепророка і зневажника Божого імені, і тому вони вирішили, що повинні взяти справу у свої руки, і спонукали легковірних людей, що підтримували їх, приєднатися до переслідування, і вони організували все це й очікували, що буде винесено вирок і страта Єремії за їхнім бажанням. Тому вони організувавши натовп, кинулися на Єремію і кричали, кажучи йому: "Ти повинен померти".

9 Сьогодні римо-католицькі священики та їхні прихильники йдуть точно таким самим напрямом. Якби ці проповідники хоч на мить повірили в те, що свідки Єгови несуть неправдиве і зневажливе послання проти Всемогутнього Бога, вони б сказали: "Нехай Бог покарає їх, і безсумнівно, Він це зробить". Знаючи, що свідки Єгови кажуть правду, а духовенство не має на це відповіді, священики беруть справу у свої руки, підбурюють легковірний народ проти свідків Єгови, впливають на державних чиновників, щоб ті зарештовували та жорстоко карали їх; а потім, як тільки трапиться нагода, духовенство влаштовує бунт і веде натовп, щоб ще більш познущатися над тими, хто представляє Господа. Усі релігійні діють за однією і тією ж схемою, здійснюючи переслідування свідків Божих, тому що всяка релігія походить від диявола. Сьогодні католицькі священики спонукають суддів судів, які називають себе нащадками Ізраїлю, несправедливо піддавати свідків Єгови жорстокому покаранню. Такі випадки відбуваються в Нью-Джерсі та інших частинах землі. Бог зробив запис про Єремію, який пророкує те, що повинно було статися і відбувається сьогодні, і цей запис дає змогу посвяченім Єгові зрозуміти й оцінити, чому вони повинні терпіти зневагу з рук релігіоністів.

10 Жидівське духовенство заперечувало, що Єремія був Божим пророком, уповноваженим говорити від Його імені: "Навіщо ти пророкуєш ім'ям Господнім, і кажеш: дім цей буде, як Силом, і місто це спорожнє, залишиться без мешканців?" І зібрався весь народ проти Єремії в домі Господньому". (Єр. 26:9) Своїми словами ці жиди-релігійники визнали, що отримали вістку про те, що їх спіткає доля, яка спіткала Силом; і ця вістка дуже розілила їх, тому що вона робила їх великими грішниками в очах народу. Вони вважали себе дуже праведними, і в очах людей хотіли здаватися праведними, і обурювалися проти будь-кого, хто заявляв протилежне. Ці фарисеї виконували певні дії, спрямовані на служіння Богу в храмі. Сьогодні римо-католицька ієрархія та інші священики займають точно таку саму позицію. Вони вчиняють дії, якими показу-

ють, що служать Богу. Вони вдягають плоскі капелюхи, мереживні фартухи, довгі ряси, їхні роздуті обличчя фотографують і показують на екранах кінотеатрів, а люди цілують їхні пальці, або перстені, щоб створити атмосферу зверхності над іншими та показати їх як дуже праведних і святих. Потім вони публікують у своїх газетах, що свідки Єгови заявляють, що Бог збирається знищити всю релігію; і це послання зі Слова Божого вони називають абсурдним, неможливим, богозневажним і неймовірним. Але вони не бажають дозволити Самому Богові судити Своїх свідків. Вони дбають про те, щоб зберегти своє становище, щоб і далі експлуатувати людей. Духовенство говорить одне одному і своїм парафіянам: "Хіба ми не вибрані Богом? Хіба ми не здійснююмо служіння в домі Божому? Хіба ви не приносите сюди свої гроші і не берете участь у служінні в домі Божому? Хіба не абсурдно, що хтосьходить і сміє говорити, що Бог нас знищить?". Вони визнають, що отримали попередження, і з цієї причини не можуть уникнути відповідальності. Ці релігіоністи виконують давно написане пророцтво, але вони надто сліпі й упереджені, щоб почути пророцтво, або прочитати те, що Бог давно записав у Своєму Слові. Диявол спонукує їх до гніву, ненависті та злоби, а також до жорстокого покарання свідків Господа.

11 Жидівське духовенство, підбурюючи народ, збудило проти Єремії сильне заворушення і обурення: "І зібрався весь народ проти Єремії в домі Господньому". У всі часи диявол використовував своїх релігійних священиків подібним чином. Коли Ісус Христос, улюблений Син Божий, Той, Хто був без гріха і провини, і ніколи не чинив зла, постав перед судом, фальшиво звинувачений у великих злочинах, заколоті й державній зраді, саме священики зажадали Його осуду та Його крові: "А вони продовжували з великим криком вимагати, щоб Його розіп'яли, і пересилив їхній крик та крик первосвящеників. І постановив Пилат, щоб було так, як вони хотіли ". (Луки 23:23, 24) Саме релігійні священики перевонали натовп вимагати крові Ісуса Христа, а не кров визнаного вбивці: "А первосвященики та старійшини спонукали народ просити за Варавву, а Ісуса погуби ти". - Матв. 27:20

12 Релігійні агенти диявола ніколи не змінюються, але діють у схожий спосіб, бо всі вони - сини його і виконують волю батька свого. (Івана 8:44) Сьогодні саме духовенство, особливо представники римо-католицької єпархії, вимагають жорстоко покарати свідків Єгови за начебто сконі ними злочини - підбурювання, розповсюдження так званої "порочної" літератури та інші "злочини", тоді як насправді ці свідки Господа не вчиняють нічого поганого. Усе, що вони роблять - це слухаються Божої заповіді проголошувати Його вістку, щоб воля Божа виконувалася так, як Він задумав. Ці істини підкреслюються

для того, щоб ширі люди, які бажають знати що є правильним, і розібратися що відбувається, могли бачити, знати й розуміти, що релігіоністи - знаряддя диявола, які обманюють людей і зневажають святе ім'я Боже. Саме з цієї причини свідки Всемогутнього Бога сьогодні терплять від переслідувань. Вони не роблять нічого поганого. Навпаки, вони чинять абсолютно правильно, а диявол ненавидить те, що є правильним і правдивим, і прагне знищити тих, хто бажає коритися Богові. Єгова допускає це, щоб ворог-сатана мав повну можливість спробувати здійснити свій злий виклик, і щоб люди, що піддаються його переслідуванням, мали змогу відстоюти свою невинність перед Богом. Зрештою перемога повністю належить Єгові через Ісуса Христа, і ті, хто стоїть з Господом, візьмуть участь у цій перемозі.

13 Коли Єремію звинувачували священнослужителі, він перебував у храмі. Політики, які також були релігіоністами і, як виявилося, не були настільки ревними і наполегливими в релігійних питаннях, у той момент не були в храмі. Очевидно, вони перебували в політичній резиденції, вдаючись до якоїсь гри, або затіваючи якусь схему для просування своїх інтересів; тож духовенство потурбувалося про те, щоб якнайскоріше передати звістку в політичній судові інстанції; як свідчить запис: "Як почули князі юдейські про це, то прийшли з царського дому до дому Господнього й сіли при вході до нових воріт дому Господнього". (Єр. 26:10) Князі, правителі та судові чиновники в цей момент драми сидять біля нових воріт, які були звичайним місцем для проведення суду і винесення вироку. Свідчення проти обвинуваченого давали священники й ті свідки, яких духовенство могло найняти для дачі показань. Згадайте безліч подібних сцен, що розігралися в Німеччині, Квебеку, Нью-Джерсі та інших місцях за останні кілька років; ці події були опубліковані в журналі "Золотий Вік". У кожному випадку саме релігіоністи, бажаючи просунути свої самолюбні інтереси, підбурюють до переслідування свідків Єгови, неправомірно звинувачуючи їх у порушенні закону. Вони спонукають людей неправдиво присягати проти свідків Єгови, щоб домогтися їхнього засудження. Свідки Господа несуть вістку людям, а потім священники намовляють декого з їхньої пастви, поズбавлених усякого почуття права та справедливості, заарештовувати та приводити на суд свідків Господа, давати неправдиві свідчення та невірно застосовувати закон для винесення обвинувального вироку.

14 Із запису видно, що Єремія тепер стояв перед князями, або суддями. І хто ж його обвинувачі, які вимагають його смерті? Диявол спонукав своїх священиків виступити проти Єремії та зажадати його життя: "Тоді священики й пророки так сказали князям і всьому народові: "Вирок смертний цьому чоловікові, бо він пророкує

проти міста цього, як ви чули своїми вухами". - Єр. 26:11

15 Зауважте, що єрусалимські священики, пророки або проповідники не звинувачували Єремію в тому, що він виставляє в неправильному свіtlі Бога. Обов'язок священиків, покладений на них законом Божим, полягав у тому, щоб слідкувати за тим, що стосується Слова Божого, і якби вони були щирими, вони б так і чинили, покладаючись на Слово Боже і підтримуючи його. Вони прекрасно знали, що в них нічого немає на Єремію, але вимагали його смерті з тієї причини, що 'Єремія пророкував проти міста', тоді як він нічого подібного не робив. Він оголосив заключне слово Єгови беззаконному місту, і якби це послання було сприйняте належним чином, священики занепокоїлися б тим, що вони знайшли в пророцтвах, і тим, як ім слід підкорятися Богові. Вони проігнорували Боже Слово і подібно до священиків наших днів, поклалися на традиції людей. Саме священнослужителі-релігіоністи завжди вимагають крові тих, хто насмілюється говорити правду, як приказує Господь Бог. Жодне помірне покарання для таких порушників не задовольнить їх. Вони хочуть позбутися кожного, хто ставить під сумнів їхні вчинки і вказує на лукавство духовенства, про яке говорить Слово Боже. (Матв. 27:20) У тому суді релігійне духовенство брало на себе роль обвинувача. На їхню думку, Єремія був непатріотичною і небезпечною людиною, якій не можна було давати слова, і єдиний спосіб змусити його замовкнути - віддати на смерть. Сучасне духовенство, зокрема натовп римо-католицької ієпархії, звинувачує свідків Єгови і говорить про них, що вони непатріотичні і становлять небезпеку благополуччю народу, що розповсюджувана ними література є бунтівничою, що цим свідкам не можна дозволяти говорити своє слово, щоб уся країна не повстала проти духовенства й політиків, і тому їх треба змусити замовкнути й прибрати з дороги. Свідків Єгови називають "червоними", тому що нині це найгірша назва, яку римо-католицька ієпархія може приклійти до будь-якої людини. Духовенство публікує у своїх газетах і спонукує політичні газети також публікувати, що Свідки Єгови небезпечні і їх треба знищити. Пропагандистське повідомлення римо-католицької ієпархії, надіслане з Берліна, Німеччина, і опубліковане в католицьких газетах, також з'явилося в "Нью-Йорк Геральд Тріб'юн" від 11 січня 1937 року, і в цьому повідомленні свідків Єгови названо комуністами та великими злочинцями. З цього повідомлення можна процитувати таке:

"Нелегальна німецька група, Міжнародна Асоціація Дослідників Біблії, організація, що має американські та британські підрозділи, в останні роки, особливо в 1936, перетворилася на "серйозну загрозу" для нацистської держави, заявив до-

ктор Вільгельм Крон, директор міністерства юстиції, у щойно опублікованому огляді кримінального правосуддя в Німеччині за 1936 рік. Він був надрукований у "Німецькій юстиції", органі міністерства.

Члени асоціації, американську групу якої очолює суддя Джозеф Ф. Рутерфорд, вірять у словесне натхнення з Біблії та прагнуть застосувати пророцтва таких книжок, як Даниїла та Об'явлення, до поточної історії. На підставі біблійних уривків члени німецької групи, яка була заборонена на початку нацистського режиму, передбачили крах уряду канцлера Адольфа Гітлера.

За словами Крона, цей орган став притулком 'різних елементів, ворожих до порядку, і, якщо не вжити заходів, незабаром перетвориться на філію комуністичної установи'. За його словами, нещодавня інформація про діяльність асоціації в цій країні була передана прокурорам із наказом використовувати всі засоби, згідно з надзвичайними декретами від 28 лютого 1933 року, для притягнення до відповідальності її членів".

16 Римо-католицькі газети поширяють такі нечестиві та брехливі повідомлення по всьому світу, і водночас цей лицемірний натовп священиків відмовляється захищати свої власні доктрини через страх, що люди побачать шахрайство цієї інституції та вийдуть з неї. Хоча мільйони американських громадян вимагали таких дебатів і захисту римо-католицьких доктрин, ієпархія категорично відмовлялася намагатися захищати їх. Один католицький священик сказав стороні, яка його слухала: "Чому ми повинні бути настільки дурні, щоб дискутувати? Якщо ми це зробимо, ми потонемо". Чому католицька організація так вороже ставиться до свідків Єгови? Тому що вони говорять правду; і з цієї ж причини релігіоністи шукали смерті Єремії.

ЗАХИСТ ЄРЕМІЇ

17 Єремія був налаштований на одне: вірно коритися Єгові в передачі послання, яке йому було приказано і доручено передати. Він був сліпий до всього іншого. Вислухавши свідчення проти себе, він взявся до захисту, не намагаючись при цьому ухилитися або піти на компроміс. Він не став вибачатися за те, що робив. Він говорив чисту правду, і говорив її так, щоб суд і всі присутні могли її почути: "І сказав Єремія всім князям і всьому народові: "Господь послав мене пророкувати проти дому цього і проти міста цього всі ті слова, які ви чули". - Єр. 26:12

18 Він не сподівався принести священикам, або проповідникам якусь користь тим, що він робив; але він сподівався на те, що він зможе принести якусь користь простим людям, які були щирими. Він пояснив своїм обвинувачам та іншим слухачам, що йому було суверено наказано Всемогутнім Богом передати спеціальне послання, яке він ви-

голосив проти релігіоністів, включно з їхнім будинком і містом. Він не стверджував і не претендував на те, що це було його власне послання, засноване на його власній думці, але прямо сказав їм, що це послання прийшло від Всешишнього. Він відкрито визнав, що публічно пророкував перед народом. Він коротко і ясно виклав послання, яке Бог наказав йому передати, і зробив це для того, щоб суд був повністю поінформований про факти, і щоб люди, які були присутні і бажали почути правду, могли почути, побачити і зрозуміти, що він був представником Всемогутнього Бога, як він і заявив. Вибудовуючи свій захист таким чином, Єремія виконав своє припоручення і обов'язок, і після цього відповіальність лягла на тих, хто чув його промову. Вони повинні були відповісти перед Всемогутнім Богом. Інакше кажучи, Бог обрав вірного чоловіка, щоб передати Своє послання, і цей чоловік, Єремія, передав його в точній відповільності до наказу. Це створює приклад для свідків Єгови, яких у той час зображував Єремія. Свідки не повинні поводитися зверхньо, не повинні висловлювати ненависть, або недоброзичливість, але вони повинні говорити правду і говорити її ясно, без страху і сміливо, повністю довіряючи Богові Єгові, а потім нехай відповіальність лежить на тих, на кого вона покладена, тобто на тих хто чує.

19 Потім Єремія розповів суду і присутнім, що станеться, якщо вони прислухаються до попередження Єгови: "Тож виправте ваші шляхи і ваши вчинки, і послухайтеся голосу Господа, Бога вашого, і Господь скасує лихо, що прорік на вас". (Єр. 26:13) Таким чином, Єремія передав послання Єгови судовим і політичним елементам, а також проповідникам і простим людям. Його пророчі слова були, по суті, дружнім попередженням для тих, хто "почує". Він бив на сполох про небезпеку, що насувається, якій можна було запобігти тільки в один спосіб - покірністю Всемогутньому Богові. Ті, хто слухав його промову, повинні були бути вдячні за таке попередження. Єремія наполегливо повторював, що зло і нещастя вже попереду і обрушиться як на храм, так і на місто, якщо Божу вістку не буде почуто. Головною метою цієї пророчої драми на той момент було предсказати те, що має статися в той час, у якому ми зараз живемо. Під керівництвом Єгови Єремія тим самим створив приклад, яким повинні керуватися всі слуги Єгови, а саме: цілковита рішучість говорити вістку так, як приказав Бог, і не намагатися йти самостійною дорогою, що опиралася б на власних переконаннях, але неухильно підкорятися Божим вказівкам.

20 Коли свідків Єгови заарештовують у наші дні і приводять до суду, вони повинні говорити відверто, розповідаючи судам і слухачам, релігійним чи нерелігійним, про Боже припоручення і приказ їм нести Божу вістку попередження людям; що вони не намагаються передати послання

якоїсь людини і не несуть відповіальності за те, що станеться, що послання походить від Всемогутнього Бога, а вони є лише знаряддям і службами для виконання Його волі і виконують її лише так, як їм наказано, що до повноважень Свідків Єгови не належить карати людей, чи задавати комусь шкоди, що вони є лише посланцями, які проповідують правду, а ті, хто чують, можуть йти тим напрямом, яким вони забажають. Свідки Господа не повинні зупинятися і думати про те, що можуть зробити з ними світські суди. Як уповноважені слуги Єгови вони перебувають у Його руках, і ніщо не може спіткати їх інакше, як з Його дозволу, доки свідки лишаються вірними та посвяченими Всемогутньому Богові.

21 Коли свідчення на захист суд прийняв, Єремія виступив з коротким аргументом, доводячи, що він не порушив жодного закону і не гідний смерті. Він прекрасно розумів, що перебуває під вартою закону, і тому сказав суду: "А що до мене, ось - я у ваших руках; робіть зі мною те, що в очах ваших видається добрим і справедливим". (Єр. 26:14) Він поклав відповіальність на призначене Богом місце. Тепер він звертався до вищого суду країни, і рішення цього суду Єремія не міг оскаржити в жодному земному суді. Він заявив суду, що готовий прийняти будь-яке покарання, яке Бог дозволить їм накласти на нього, оскільки він робить тільки те, що доручив йому Бог. Цей суд не мав би влади над Єремією, якби Єгова втрутівся і не дозволив їм використати владу проти нього. Він був слугою Єгови, і до нього застосовне те саме правило, що й до Ісуса, який перед судом, де його судили, сказав: "Ти не мав би наді Мною ніякої влади, якби не було дано тобі згори". (Івана 19:11) Те саме правило діє і щодо тих, хто зараз перебуває у Христі та вірно йде Його слідами, передаючи свідоцтво, як приказав Всемогутній Бог. Останок та Йонадаби, тобто всі, хто покладається на Господа, повинні постійно пам'ятати, що їхнє єдине місце безпеки - залишатися правдивими та вірними Всемогутньому Богові, як це робили Ісус та інші свідки в минулому. Вони не повинні покладати свою надію на князів, або на будь-кого з людей. (Пс. 146:3) Вони не повинні намагатися йти на компроміс, або пом'якшити Слово Єгови з надією на те, що суди країни обійтуться з ними поблажливіше. Останок присвятив своє життя вірності Господу Богу навіть до смерті, і саме їм Господь Ісус каже: "Будь вірний аж до смерті, і дам тобі вінець життя". - Об'явл. 2:10

22 Єремія без вагань попередив суд про відповіальність, що лежить на цьому знатному органі. "Тільки твердо знайте, що якщо ви вб'єте мене, то безневинну кров покладете на себе, і на місто це, і на мешканців його, бо істинно Господь послав мене до вас, щоб я сказав усі ці слова в вуха ваші". (Єр. 26:15) Це була не погроза, а дружнє

попередження. Він не розгубився через те, що пе-ребував у присутності високопоставлених осіб, не поводився зарозуміло, або нерозсудливо. Він справедливо сказав суду, що відповідальність за остаточний вирок над ним лежить на них. Ка-рати Єремію означало б боротися з Богом, а члени суду повинні нести відповідальність перед Богом за свої вчинки. Просте вбивство Єремії не поклало б край цій справі. Ізраїльяни були сві-домо непослушні Всемогутньому Богові і по-винні були понести за це покарання, а Єремія всього лише інформував їх про те, що повинно статися. Духовенство стверджувало б, і без сум-ніву, так воно й було, що заяви цього чоловіка, Єремії, і виконання його порад не врятують мі-сто, і багато людей дослухалися до поради духо-венства, яка була найгіршою, яку можна було дати, оскільки духовенство зазвичай дає найгі-рші поради.

23 Усі вірні слуги Всемогутнього Бога повинні дотримуватися напряму, подібного до того, який обрали Єремія та апостоли Ісуса Христа. Коли апостоли постали перед судом того ж самого мі-ста, звинувачені в заколоті через проповідь Євангелії Господа Ісуса Христа, вони залиши-лися вірними та правдивими відповідно до при-кладу, описаного у зв'язку з Єремією. Суд, що розглядав справу Єремії, мав ухвалити рішення, і Єремія сказав їм: "Ви повинні визначити, кому я повинен коритися: Богові чи цим лицемірним священникам". Він не залишив сумнівів у тому, кому він буде підкорятися, і сказав суду, що якщо його стратять, то вони накличуть безневинну кров на себе, на місто і на його жителів. Так само і вірні апостоли сказали суду в подібному випа-дку: "Судіть, чи справедливо перед Богом слу-хати вас більше, ніж Бога? Ми не можемо не го-ворити того, що бачили й чули". (Дії 4:19, 20) Та-ким чином, правдивий і правильний шлях вка-заний для свідків Єгови в даний час.

24 Поза всяким сумнівом, Бог зробив запис про вірних людей, які в минулому служили Йому, для того, щоб записані факти послугували при-кладом, допомогою і втіхою для вірних свідків Го-спода, які живуть зараз на землі. Останніми міся-цями багато вірних слуг Божих були заарешто-вані і постали перед судом на вимогу крайніх ре-лігіоністів. Ці вірні свідки Єгови, хоча й невинні, були засуджені на підставі лжесвідчень, або ре-чей, які абсолютно не стосуються справи. Їх було засуджено і ув'язнено без будь-яких підстав, або виправдань. Деякі з них були засуджені без ви-слухування жодного слова свідчення. Бог дав вірним свідкам надійне керівництво, і ті, хто слі-дує цьому Божому керівництву, радіють, незале-жно від того, яким буде наслідок у суді. Нехай ко-жен, кому це доручено, пам'ятає про те, як чинив пророк Єремія, а потім апостоли Іван, Петро та інші. Нехай суди і всі присутні почують, що Бог

наказав передати Його послання народу, і зі спо-коєм та розсудливістю скажуть по суті: "Моє за-судження і покарання за те, що я підкоряюся приказу Всемогутнього Бога, буде абсолютно не-правильним, несправедливим і буде являти со-бою боротьбу проти Бога. Те, що я говорю і го-рив, нікому не може завдати шкоди; але накла-дати на мене покарання за те, що я зробив вам дружнє попередження, як наказав Всемогутній Бог, значить брати на себе велику відповідаль-ність, і ви повинні будете відповідати перед Бо-гом за свою поведінку, і день розплати вже бли-зкий. Я абсолютно невинний у будь-яких про-ступках, і мій обов'язок попередити вас, що Бог не залишить непоміченим покарання, яке ви на-кладаєте на мене. Ви понесете покарання від Його руки, тому що ніхто не може успішно про-тистояти Всемогутньому Богу".

25 У той момент справу Єремії було передано до суду для ухвалення рішення. Судячи з усього, людям, які стояли остроронь і слухали Єремію, теж було що сказати, і суд з повагою вислухав їхню думку; після належного розгляду суд пого-дився з думкою простих людей, а потім звернувся до священиків, які стояли остроронь зі злим сер-цем, бажаючи крові вірного Божого свідка, і суд оголосив, що Єремія не винен: "Тоді князі й увесь народ сказали священикам і пророкам: "Цей чоловік не підлягає смертному вироку, бо він промовляє до нас іменем Господа Бога на-шого". - Єр. 26:16

26 Присутні священники все ще не були задово-лені. Вони наполягали на тому, щоб було про-лито кров Єремії, і продовжували використову-вати весь свій вплив на суд. Деякі члени суду все ще вагалися, тоді як інші, здавалося, ясніше ба-чили суть справи. Був присутній тут і князь на ім'я Ахікам, який, можливо, був членом суду, де судили Єремію (вірш 24). Він став на бік Єремії, і остаточне рішення суду, безсумнівно, багато в чому залежало від цього чоловіка - Ахікама. Суд взяв до уваги, що Єремія служив Богу і говорив від імені Бога, і тому відмовився задовольнити вимоги кровожерливого духовенства. Безсумні-вно, є причина, з якої божествений запис пока-зує, що суд взяв до уваги захист Єремії, і ця при-чина створює належний приклад для суддів судів теперішнього часу; і той факт, що сучасні судді, принаймні багато хто з них, не наслідує цей при-клад, робить їх винними в крові разом з духовен-ством. Такі судді, що піддалися впливу злісного духовенства, заражовані Єремією до "вождів стада", і їх спіткає доля, подібна до долі духовен-ства. (Єр. 25:36) Деякі судді Нью-Джерсі та інших місць, щоб приховати, якщо це можливо, свої власні обличчя, відмовляються дозволити свід-кам Єгови підтвердити з Писання, що Всемогут-ній Бог наказав їм ходити від хати до хати і про-голосувати послання Єгови. Ці судді наполяга-

ють на тому, що перед судом стойть єдине питання факту і закону: "Чи обвинувачений не отримав, чи відмовився спочатку отримати дозвіл від поліції? Якщо так, тоді обвинувачений винен у порушенні закону про торгівлю країни і повинен понести покарання". Ці судді не тільки йдуть всупереч Білю про права, Конституції США і Конституції штату Нью-Джерсі, які гарантують свободу поклоніння Всемогутньому Богові, але навіть ставлять людський закон вище за закон Всемогутнього Бога і відкрито та грубо ображають ім'я Єгови. Нехай вони візьмуть до відома, що Бог не допустить, щоб їхня поведінка залишилася без уваги і належної відплати. Багато хто з цих суддів заявляє, що вони християни і йдуть за Господом, і тому вони зобов'язані звернути увагу на пророцтва, які Господь записав у Своєму Слові. Єгова ніколи не змінює правила для будь-якої людини, чи то священник, чи то високопоставлений судовий чиновник, чи то політик, чи то звичайна людина. Деякі судді навіть запитують високопоставлених представників католицької церкви, чи достатньо того покарання, яке обіцяють призначити підсудному. Ім слід також запитати в таких релігіоністів, які стверджують, що служать Богу: "Що, згідно з вашою Біблією, має бути зроблено?"

27 Перш, ніж було винесено остаточне рішення у справі Єремії, деяким зі старійшин громади було дозволено виступити перед судом і народом. Безсумнівно, суд над Єремією привернув широку увагу, і в результаті народ розділився, певною мірою прийнявши сторону Єремії. Декого з людей більш зрілого віку і здорового розсудку було названо "старійшинами", і як ідеться в записі, "і з старійшин землі встали дехто, і промовили до всього народного зібрання". (Єр. 26:17) Ці люди, будучи юдеями, чиїм обов'язком було знати Писання, очевидно, були знайомі з подіями минулого. Тоді старійшини розділилися у своїй думці, але один з них, виступаючи, звернув увагу на те, що сталося за днів Езекії, і серед іншого сказав: "Михей [Михайла (П.В.)]; означає "хто подібний до Єгови", а отже, слуга Божий] Мораствянин пророкував за днів Езекії, царя Юдейського, і прорік усьому народові Юдейському: так говорити Господь Саваоф: Сион буде виораний, як поле, і Єрусалим стане купою розвалин, і гора будинку цього буде пагорбом лісистим". (Єр. 26:18) Михей, або Михайла, передав важливe послання, подібне до того, яке приніс народові Єремія:

"Тому за вас буде зораний Сион, як поле, а Єрусалим стане купою розвалин, і гора цього будинку стане лісистим пагорбом". (Мих. 3:12) Старійшини, виступаючи тут, намагалися довести суду і народу, що до пророцтв, які прийшли до них, подібно до пророцтва Єремії, слід прислухатися і дозволити Господу подбати про те, кого має бути покарано.

28 Цар Езекія упокорився перед Богом, почувши послання Михея, і з цієї причини був урятований від лиха. (2 Пар. 32:26) Він взяв до уваги слова Божого пророка, і тому цей старійшина, який виступає зараз перед судом, сказав: "Чи Езекія, цар Юдейський, і вся Юдея вбили його за це? Чи не злякався він Господа, і не благав Господа, і Господь скасував лихо, що прорік на них; а ми хочемо зробити велике зло душам нашим?" - Єр. 26:19

29 Ось ще один приклад, який свідки Єгови рідять наслідувати таким обвинуваченім свідкам, а саме: навести суду приклади, записані в Біблії, де люди проявили мудрість, послухавши Божого попередження, як це зробив старійшина в наведеному випадку. Адвокат міг би посплатися на другу псальму, у якій Господь попереджає правителів, щоб вони дослухалися до Нього тепер, коли Христос зацарював на престолі. Свідки Єгови не намагаються нікого скривдити, підкоряючись приказу Всемогутнього Бога, або передаю чи Боже попередження народові; і цей факт має бути чітко викладений у суді. Якщо це було мудро для Езекії прислухатися до особистого попередження, то суддям сьогодення було б непогано дотримуватися такого самого напряму і дозволити Єгові визначати, хто правий, а хто винен у зв'язку з проголошенням послання, записаному в Біблії. Як нерозумно і безрозсудно, коли люди, що сидять на суддівській лаві або дінде, намагаються перекреслити й відсунути на бік Слово Всемогутнього Бога! Усі люди, які заявляють що служать Богові, повинні пам'ятати, що Всемогутній Бог - Всешишній. Духовенство не має права наполягати на покаранні людей за те, що вони вірють і говорять те, що духовенство не бажає чути. Звісно, духовенство зазнає більшого осуду, бо воно повинно знати краще, але судді та політики мають стежити за тим, щоб на їхні рішення не впливало бажання додогодити священнослужителям. Безсумнівно, Єгова допускає існування теперішніх обставин для того, щоб правда була дозведена до відома судів і людей. Тому свідки Єгови повинні завжди доносити до суду той факт, що робота, яку вони виконують, переходячи від хати до хати для проповіді Євангелії, є звучанням остороги і виконується згідно з Божою заповіддю, і що кожен повинен сам вирішити, чи він слухатиметься людини, чи буде послушний Всемогучому Богові. Спроба змусити замовкнути свідків Єгови анітрохи не полегшила страждання, які насуваються на людство, але навпаки поставить тих, хто перешкоджає у таке становище, що вони неодмінно зазнають загибелі, якщо не покаються.

30 Були й інші, протилежні аргументи, які, сучасні з усього, наводилися у суді над Єремією. Один старійшина, який підтримував позицію духовенства, навів у приклад пророка Юрія, який

виголосив послання, подібне до того, що виголосив Єремія. Ці два пророки, безсумнівно, були знайомі. Однак у їхній поведінці була різниця. Урія виявився боязким і не був збережений Господом, а Єремія стояв твердо і був охоронений Господом. Чоловік, який виступав проти Єремії і підтримував священників, сказав: "Пророкував також ім'ям Господа такий собі Урія, син Шемаїї, з Каріаф-Іаріма, - і пророкував проти міста цього і проти землі цієї точно такими ж словами, як Єремія. Коли почув слова його цар Йоаким і всі вельможі його та всі князі, то шукав цар вбити його. Почувши про це, Урія злякався і втік, і пішов до Єгипту. Але цар Йоаким і до Єгипту послав людей: Елнафана, сина Ахборова, та інших із ним. І вивели Урію з Єгипту, і привели його до царя Йоакима, і він умертвив його мечем, і кинув труп його, де були гробниці для простого люду". - Ер. 26:20-23

31 Писання показує, що в Єгови було два свідки в один і той самий час на землі і що їхні свідоцтва збігалися. Це було в той час, коли Йоаким починав своє правління, і схоже він хотів зробити запис, який зробив би його популярним серед релігіоністів і показав би його ревність про народ. Навіть якщо Урія викликав невдоволення Господа, втікши до Єгипту, та це не давало Йоакиму підставу, щоб повернути його назад і вбити. Урія пере бував поза юрисдикцією правителя Єрусалиму, але цареві Йоакиму було дуже легко екстрадувати Урію і повернути його назад за повної згоди правителя Єгипту, який також був агентом диявола. Духовенство в той час кричало про кров двох пророків Єгови, і Урія вирішив, що йому краще тікати, і страх остаточно завів його в пастку. Єремія передав послання від Господа, подібне до того, що передав Урія, і замість того, щоб показати страх, він стояв на своєму місці і сказав своїм обвинувачувачам: 'Я передав послання, яке Бог послав мені передати; тепер робіть те, що здається вам добрим'. Єремія проявив віру в Бога, а значить, не боявся людей. Сховавшись в іншій частині сатанської організації, Урія не отримав жодного захисту. І це також свідчить про відсутність віри в Бога. Схоже, що Єгова зняв охорону з Урії через його страх перед людиною. "Страх перед людьми ставить сіть, а той, хто сподівається на Господа, буде в безпеці". - Пр. 29:25

32 Урія міг би так само стояти на своєму місці і померти там. Він помер би за свою вірність, якби взагалі помер. Втеча до Єгипту не принесла йому нічого доброго. Тут цілком можна вважати, що Урія представляв роботу Іллі, яка закінчилася загибеллю цієї роботи 1918 року, а Єремія - роботу Єлисея і тих, хто займається нею та проявляє свою любов до Бога, безстрашно та сміливо свідкуючи про ім'я Всешинього. Що ж до царя Йоакима, який виявив заневагу до Єгови і тих, хто Його представляє, то про це написано таке: "

Тим же то так говорить Господь про Йоакима Йосієнка, царя Юдейського: Не будуть по йому голосити: Ой горе братові! ой горе сестричці! Не голосити муть: Ой володарю! Ой ти, величносте! Як осла ховають, так його поховають: витягнуть і викинуть його за ворота Ерусалимські". (Ер. 22:18, 19, пер. Куліша) Так само не буде нічого доброго для високопоставлених людей римо-католицької ієрархії та їхніх знаряддів, якщо вони раз кинуть виклик Богові Єгові, і тих, хто це зробить, чекає доля, подібна до долі Йоакима.

33 Якби Єремія був страчений, як був страчений Урія, це порадувало б священників, пророків та інших духовних осіб, а також слабодухих політиків. Але запис говорить: "Але рука Ахікама, сина Сафанова, була за Єремію, щоб не віддавати його в руки народу на вбивство". (Ер. 26:24) Цей чоловік, Ахікам, не був таким оскаженілим релігіоністом, як інші, присутні на суді над Єремією. Він виступав за свободу слова. Люди, які стояли осторонь і слухали суд, не були за те, щоб убити Єремію, і Ахікам був із ними заодно. Суть аргументу на користь Єремії полягала в тому, що він говорив те, що вважав посланням від Всемогутнього Бога і в що, безсумнівно вірив сам, і тому його не варто було страчувати, навіть якщо його промова "вразила релігійні почуття" духовенства. Без сумніву священики, або духовні особи зорганізували б тоді натовп, якби змогли спонукати народ встати з ними і скочіти вбивство, і вони взяли б закон у свої руки і вбили б Єремію без зволікання, але Ахікам не збирався ухилятися від відповідальності, чинячи так, як Понтій Пілат вчинив з Ісусом.

34 У наші дні серед політиків і судових чиновників є розсудливі люди, які не бажають поступатися кровожерливим вимогам духовенства позбавити країну від свідків Єгови. Що б не робили люди, для дійсних послідовників Ісуса Христа є тільки одна дорога. Вони послані Всемогутнім Богом, і охорона і спасіння перебувають у руці Єгови і не можуть бути надані ніким іншим. Обов'язок свідків Єгови - коритися Богові й дозволяти людям робити те, що вони хочуть, пам'ятуючи слова Ісуса Христа: "Будь вірний до смерті, і дам тобі вінець життя". - Об'явл. 2:10

ДО ПОГАН

35 Далі ми розглянемо двадцять сьомий розділ книги Єремії, і цей розділ слід уважно прочитати. У попередніх розділах Єгова звернувся зі своїм посланням до організованих релігіоністів, які відносяться до тих, хто діє під іменем "християнської релігії", і сповідуючи її стверджують, що вірять у Бога та Христа і поклоняються їм. Очевидно, що Армагедон, який є "дивовижним ділом" Єгови, розпочнеться з "християнського світу" або "організованої релігії", що неправдиво звється "християнством", і що Армагедон триваємо до важливого, остаточного кінця. Інакше

кажучи, на початку Армагедону відбудеться знищення фахових релігіоністів, за яким послідує знищення поган. Так само події, описані у двадцять шостому розділі, швидко змінюються подіями, описаними у двадцять сьомому. Із зовнішніх доказів випливає, що час передання Божої вістки, викладеної у двадцять сьомому розділі, припав на 614 рік до н. е. Йдеться в пророцтві: "На початку царювання Йоакима, сина Йосіїного, царя Юдейського, було це слово до Єремії від Господа". (Єр. 27:1) Ім'я "Йоаким", що зустрічається в цьому вірші Писання, очевидно, є помилкою переписувача. Згідно з *Rotherham* (замітка в перекладі), повинно було бути ім'я Седекія а не Йоаким. (Див. також вірші 3, 12 і 20 того ж розділу, які показують, що послання було проголошено в четвертий рік Седекії, царя Юдеї). Седекія також був сином Йосії і братом Йоакима. Він був дядьком Єхонії, сина Йоакима. (2 Царів 24:17, 18; Єр. 37:1) Таким чином, час збігається з часом, зазначенним у Єремії 28:1.

36 Єгова продиктував своєму пророкові послання, викладене в тому порядку, в якому має відбутися ця послідовність подій: По-перше, послання до "організованої релігії" або так званого "організованого християнства", або "християнського світу"; і по-друге, до поганства. "Так сказав мені Господь: "Зроби собі узи та ярмо, і поклади їх собі на шию". (Єр. 27:2) У цей момент Єремії було наказано діяти, або провести дійство, що зображує те, що Бог здійснить проти тих сил, які ненавидять будь-що й усе, з чим пов'язане ім'я Бога. Тобто на тих, хто порушений злістю проти всього, що представляє Бога Єгову, або на всіх, що заявляють що представляють Його, а значить, на безбожний клас. Цей клас створінь буде злісно радіти з приводу знищення релігійних організацій, які стверджують, що представляють Бога, а також радітиме будь-якому покаранню заподіяному проти правдивих християн, які насправді і в дійсності представляють Бога. Сьогодні на землі існують певні організації людей, які зневажають будь-що і будь-кого, хто згадує ім'я Бога Єгови та Ісуса Христа. Римо-католицька ієрархія відносить комуністів до таких злісих ненависників, а потім просто через жорстокість, злісну злочинність, ієрархія також ставить свідків Єгови в один клас з комуністами. Звісно, в цьому вони помиляються, бо свідки Єгови не мають жодного стосунку ні до комуністів, ні до будь-якої іншої організації. Комуністи не мають нічого спільногого зі свідками Єгови, але навпаки, багато комуністів їх ненавидять. Як приклад: Росія знищила "організовану релігію", тобто релігійні церковні організації цієї країни, і Росія ніколи не дозволяла свідкам Єгови безпешкодно працювати і проповідувати Євангелію в цій країні. Мільйони людей не розуміють і не цінують того, що свідкам Єгови доручено, як і

Єремії, нести Божу звістку, і що вони не мають нічого спільногого з жодною людиною, або організацією, які виступають проти Бога і проти Царства під Христом. Важливо завжди пам'ятати, що сатана зараз робить свій останній ривок і відчайдушно намагається виконати свій злий виклик, кинутий Єгові, щоб спонукати всіх людей проганити Його в обличчя. Мета сатани - правити світом, або знищити його; і бачучи, що Ісус Христос зведений Богом Єговою на престол як Цар світу, а відтак влада сатани відтепер є обмеженою, сатана відчайдушно намагається знищити весь людський рід, і для здійснення своєї мети він запускає схеми, щоб зіштовхнути один клас проти іншого і знищити всіх. Свідки Єгови не боряться ні з окремими людьми, ані з будь-яким класом людей. Вони боряться з лицемірною релігією, яка зневажає ім'я Бога Єгови та Його Царя і вводить людей в оману. Їхня боротьба полягає в тому, щоб викривати лукавство сатани, відкриваючи правду Слова Всемогутнього Бога, щоб люди могли побачити дорогу до спасіння. Також мета послання є попередити грішників, щоб вони не мали виправдань. Осторога звернена до всіх до останнього, щоб люди доброї волі могли втекти до Божої організації та знайти прибіжище. З Писання випливає, що порядок Армагедону буде таким: по-перше, знищення релігійних систем, які називаються "християнським світом" (або християнізмом); потім буде зруйнована кожна частина сатанської організації; і що перед початком Армагедону ім'я Бога та Його Царство повинні бути проголошені, як Він приказав.

37 Символічне, або драматичне дійство, яке Єгова доручив здійснити Єремії, було спрямоване в типі і в позатипі (виконанні образу) не на тих, хто сповідує релігію, або практикує "християнську релігію", а на нерелігійний клас. Єремії було наказано виготовити кайдани і ярмо і послати їх поганським царям: "І пішли такі ж до царя Ідумейського, і до царя Моавитського, і до царя синів Амонових, і до царя Тиру, і до царя Сидону, через посланців, які прийшли до Єрусалиму, до Седекії, царя юдейського, через посланців, що прийшли до Єрусалиму". - Єр. 27:3

38 Безсумнівно ті, до кого було звернене послання, як-то Едом та інші погани, чули про пророцтво Єремії про знищення міста і храму в Єрусалимі. Послання було публічним, і єрусалимські священики потурбувалися б про те, щоб воно поширилося серед усіх, щоб створити упередження проти Єремії; а народи, названі в цьому пророцтві, безсумнівно, мали представників у місті Єрусалимі. Як злісні ненависники всього, що згадує ім'я Всемогутнього Бога, ці люди раділи з того, що Єрусалим має бути зруйнований, і сподівалися, що все станеться так, як передбачено в пророцтві. Після початку облоги Єрусалиму Бог ого-

лосив про свій замір покарати Едом та інші народи: "Так говорить Господь Бог: За те, що Едом жорстоко мстився дому Юдиному, і важко згришив, чинячи помсту над ним, за те, так говорить Господь Бог: Я простягну руку Мою на Едом, і я винищу з нього людей і худобу, і зроблю його пустелею, і всі впадуть від меча, від Фемана до Дедана, всі падатимуть від меча". (Ез. 25:12,13)

"Того дня, коли ти стояв навпроти, того дня, коли чужинці виводили військо його в полон, а чужинці ввійшли у ворота його та кидали жереб щодо Єрусалиму, ти був як один із них. Не слід було б тобі зловтішно дивитися на день брата твого, на день відчуження його; не слід було б радіти за синів Юди в день загибелі їхньої і розширявати рота у день лиха їхнього. Не слід було б тобі входити до воріт народу Мого в день нещастя його, і навіть дивитися на нещастя його в день загибелі його, ані торкатись майна його в день лиха його, ані стояти на перехрестях, вбиваючи тих, що тікали, і навіть не видавати тих, хто вижив, у день лиха його. Бо близький день Господній на всі народи: як ти чинив, так вчинено буде і з тобою; відплата твоя звернеться на голову твою". (Авдія 11-15) Це пророцтво говорить про те, що Бог виконає Свій замір без чийогось втручання, чи допомоги, і що жодне створіння не має права брати в цьому участь, якщо тільки Господь не покерує, або не накаже йому це зробити.

39 Звістка попередження була передана не тільки до Едому, а й до інших народів: "Так говорить Господь Бог: за те, що Моаб і Сеїр кажуть: "Ось і дім Юдиний, як усі народи!", за те ось, Я, починаючи від міст, від усіх прикордонних міст його, краси землі, від Беф-Іешимофа, Ваалмеона і Кіріафайма, відкрию бік Моаба для синів сходу, і віддам його в спадок їм, разом із синами Амонновими, щоб сини Амонові не згадувалися більше серед народів. І над Моабом зроблю суд, і дізнаються, що Я Господь". (Езек. 25:8-11) Попередження звернено й до аммонітян: "Сину людський, поверни обличчя своє до синів Амона, і виголоси на них пророцтво, і скажи до синів Амона: "Слухайте слово Господа Бога: так говорить Господь Бог: За те, що ти про Мою святиню кажеш: "ага!", бо вона опоганена, - і про землю Ізраїлеву, бо вона спустошена, і про дім Юдиний, бо вони пішли в полон, - то за те ось, Я віддам тебе у спадок синам Сходу, і побудують у тебе кошари, і поставлять у тебе намети, і будуть їсти плоди твої, і питимуть молоко твоє. Я зроблю Равву стайнєю для верблюдів, а синів Аммонових - пастухами овець, і дізнаєтесь, що Я Господь. Бо так говорить Господь Бог: За те, що ти плескав долонями своїми, і тупотів ногами своїми, і з усією своєю злобою до землі Ізраїльської душою радів, - за те ось, Я простягну на тебе руку Мою, і відпушту тебе на поталу народам, і ви-

нишу тебе з-поміж народів, і зігру тебе з-поміж земель, і розтрошу тебе, і дізнаєтесь, що Я Господь". (Езек. 25:2-7) (Див. також Єремії 49:1-6). Це попередження стосується усіх народів. (Ез. 26:2, 3, 21; 28:21-26) Ці пророцтва були написані для дня відплати нашого Бога, що настане в Армагедоні, тобто до Його "дивовижного діла", і вони стосуються його.

40 Господь Ісус присутній, день суду настав, і йде суд народів, але цей суд насамперед починається з релігіоністів серед народів; як написано: "А якщо праведник ледве врятується, то нечестивий і грішний де явиться?". (1 Петра 4:18) Послання Єремії в пророчих символах було передано до офіційних представників поган, ненависників і противників Бога. Такі поганські представники перебували в певних відносинах з ізраїльтянами. Так і сьогодні, коли вістка попередження подається "християнському світу", вона також приходить до нерелігійних лідерів у так званому "християнському світі". Вона йде до тих поганських народів, які перебувають у договірних, або дипломатичних відносинах з так званими "християнськими народами".

41 Як приклад: Японія перебуває в союзі з Римо-католицькою ієрархією, і ошукані японці виступають проти свідків Єгови, тому що вони проголошують ім'я Бога Єгови і Його Царя. Переслідування та тюремне ув'язнення свідків Єгови з боку японського уряду продовжуються з наростаючою люттю і не мають жодних підстав чи виправдань. Це робиться тому, що Римо-католицька ієрархія вимагає, щоб свідки Єгови переслідувалися в усіх країнах.

42 Того ж року, про який ідеться в цій частині пророцтва, Єремія, за приказом Єгови, відправив письмове послання проти вавилонського царя від руки Сераїї, що повинно було бути прочитане там: "Слово, що його пророк Єремія заповів Сераїї, синові Нерії, синові Маасеї, коли він виrushав до Вавилону із Седекієм, царем юдейським, четвертого року його царювання, Сераїя ж був головним постельничим. Єремія вписав в одну книгу всі лиха, які повинні були прийти на Вавилон, всі ці промови, написані на Вавилон. І сказав Єремія Сераїї: Коли ти прийдеш у Вавилон, то дивись, прочитай усі ці промови, і скажи: "Господи! Ти говорив про це місце, що винишил його так, що не залишиться в ньому ні людини, ні худоби, але воно буде вічною пустелею". - Ер. 51:59-62

43 Це підтверджує інші свідчення Писання, які показують, що Бог скористається натовпом безбожників, тобто злісних ненависників, щоб винищити лицемірну релігійну систему, а потім знищити безбожників, а також усіх і кожну людину, та кожну частину сатанської організації. Кінець Армагедону означатиме цілковите знищення

всього, що пов'язане із сатаною та його злодіянням.

44 Єгова подбає про те, щоб Його послання з передженням дійшло до володарів, або правителів народів. Іноземні представники, які прибули до Єрусалиму, щоб поспілкуватися з царем Седекією, поза сумнівом, отримали це послання, яке Бог велів Єремії передати до рук його посланців для вручення: "І накажи їм сказати до їхніх володарів: "Так каже Господь Саваот, Бог Ізраїля: так скажіть до ваших володарів". (Єр. 27:4) Так само посланці народів, які підтримують стосунки з "християнським світом" і тому 'приходять у "християнський світ"', дізнаються про Божий замір знищити сатанську організацію. Таке повідомлення вже було вручено багатьом іноземним дипломатам, і вони беруть його до відома практично у всіх країнах. Очевидно, Єгова дозволяє цьому прийти до них, щоб у них не було виправдання. Вони дізнаються, що Єгова є Всешишній: "Я [Єгова] сотворив землю, людей і звірину по цілій землі великою моєю силою й простягнутою рукою, та й oddаю її, кому схочу". (Єр. 27:5, пер. Куліша) Коли ізраїльтяни йшли до Ханаану, Бог не дозволив їм знищити Едом, Моаб і Аммон, тому що тоді ще не настав Його час. (Повтор. зак. 2:1-19) З огляду на поведінку ізраїльтян, Бог дозволив фінікійцям залишитися в землі, включно з Тиром і Сидоном. Таким чином, Він предсказав, що дозволяє сатані та його організації діяти без перешкоди до визначеного Божим заміром часу. До 1914 року Бог дозволяв сатані управляти народами землі без перешкоди, і ненависники Бога та лицемірні так звані "християнські релігіоністи" діяли і продовжують діяти разом, щоб управляти народами. Яке послання Єгова тепер передасть народам землі і на кого Він покладе обов'язок передати його? Чи можуть сили землі завадити тому, щоб послання Єгови було доставлене в призначенному Ним часі?

(Далі буде)

ПИТАННЯ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ

1. Якими були нагода і мета послання, яке Єремія мав передати жителям Єрусалиму? Що пророчно зображував Єрусалим?

2. Те, що Єремія повинен був сказати "жителям міст Юдиних": "Так говорить Господь", яке має значення?

3. У чому полягала суть послання, переданого Єремією релігіоністам Єрусалиму? Як вони поставилися до нього? Порівняйте з посланням, переданим сьогодні свідками Божими, і ставленням до нього релігіоністів "християнського світу". Поясніть послання попередження, передане тоді, і послання, передане слугами Єгови сьогодні.

4, 5. Чому Єгова дав у пророчих записах таке виразне попередження? Яку інформацію про мету послання можна знайти в Єзекіїля 24:21-24?

6. Чи зробив Єгова 'Єрусалим прокляттям для всіх народів'? Як сповняється Єремії 26:7 і як реагують ті, хто 'чув ці слова'?

7. Яке враження справило послання Єремії на жидів-релігіоністів? Опишіть їхні дії та застосуйте пророчу картину.

8, 9. Як повинні були міркувати і чинити релігійні провідники щодо Єремії? Що вони зробили замість цього? Як це сповняється сьогодні?

10-12. Поясніть, чому жидівське духовенство підбурювало народ "зібратися проти Єремії в домі Господньому". Вкажіть на подібні дії духовенства за часів Ісуса і сьогодні. Чому ці правди так сильно підкреслюються в даний час?

13. Застосуйте пророче судочинство, описану у вірші 10.

14-16. Порівняйте дії релігіоністів та їхні звинувачення проти Єремії з позицією і тактикою сучасних релігіоністів.

17, 18. Вкажіть на важливу настанову, що міститься у вірші 12.

19. Якою була мета послання, записаного у вірші 13? З якою реакцією мало бути сприйняті це послання і чому? Яка мета цієї частини пророчої драми?

20. Коли свідки Єгови сьогодні постають перед судом, якою має бути їхня позиція, а також зміст і мета їхнього свідчення?

21. Застосуйте правило, описане у вірші 14, до тих, кого Єремія зображував у той час.

22, 23. Покажіть доречність слів Єремії, записаних у вірші 15, підтвердженіх пізніше апостолами Ісуса Христа.

24. Вкажіть на своєчасність істин, які зараз доводяться до відома вірних свідків Божих.

25. Опишіть ситуацію, у якій стався випадок, описаний у вірші 16.

26-28. Розкажіть про аргументи, подані на захист Єремії "деякими із старійшин". Розкажіть про цей додатковий аргумент на захист Єремії. Вкажіть причину цієї частини Божественного запису. Чи служить вона меті, заради якої було зроблено цей запис, і чому?

29. Який корисний приклад наводиться тут, якого свідки Єгови могли б дотримуватися, коли їх звинувачують? Чому порівняно небагато суддів сьогодні бачать і прислухаються до порад, які тут містяться?

30. Ким і з якою метою було наведено аргумент, описаний у віршах 20-23?

31, 32. Поясніть, як вчинив Йоаким щодо Урії, і поясніть, чи мав він на це право. Яка важлива відмінність існує між пророками Іллею та Єремією? Що ще пророчо зображують ці два пророки? Що видно із запису в Єремії 22:18,19, що стосується Йоакима?

33, 34. У чому полягала суть аргументів на користь Єремії? Яку важливу вказівку для сучасних свідків Єгови містить запис цього суду та його наслідки?

35. Що в пророчому записі, що розглядається тут, вказує на порядок, у якому відбуватиметься Армагеддон? Коли було передано звістку, яка викладена у двадцять сьомому розділі книги Єремії? Встановіть особу царя Юдеї під-час дії цього пророцтва.

36. У якому порядку, згідно з посланням, має відбуватися ця послідовність подій? Опишіть клас, про який, або проти якого було записано це послання. Поясніть, чому сьогодні на землі свідків Єгови виставляють у фальшивому світлі та піддають гонінням. Якою є боротьба, у якій вони

беруть участь, і яка мета послання, переданого їм і проголошеного ними?

37-39. Чому Єремії було наказано зробити кайдани, або ярмо і відправити їх до язичницьких царів? Що було цим передбачено?

40, 41. Розкажіть про протидію свідкам Єгови, їхні переслідування і тюремне ув'язнення в поганських країнах?

42, 43. Яке пророче значення має запис у Єремії 51:59-62?

44. Що передбачено в темі, записані в Єремії 27:4? Наведіть приклади, які показують, що Єгова 'віддав землю кому Йому було завгодно'. Чому вороги праведності так довго продовжують діяти?

ВАРТОВИЙ

КОЛИ Єзекіль з'їв сувій книжки, яку простя-
гнула йому рука Господня, Господь дав йому
наказ: "І сказав Він мені: Сину людський,
встань, і іди до дому Ізраїля, і промовляй до них
Моїми словами, бо не до народу, що не виразно
розмовляє, і не зрозумілим язиком, посланий ти,
а до дому Ізраїлевого". (Езек. 3:1-5) Таким чи-
ном, пророк Езекійл зображує нинішній клас Божого "слуги", який посланий передати вістку
"християнському світові", бо цей народ заявляє,
що знайомий з Писанням і його мовою. Отже,
сьогодні клас "слуги" несе вістку правди так зва-
ному "організованому християнству", або "хри-
стиянському світові", не народові з невідомою
мовою, і не говорить в термінах поганської релі-
гії, але вони передають "християнському сві-
тові" їхньою рідною мовою те, що говорить Боже
Слово. Якщо помазаний клас "слуги" зараз не
буде старанно займатися проголошенням правди
про Божі цілі, то такі швидко перестануть бути
слугами Господа, і Він підніме інших, бо Його час
настав, коли Його послання має бути доставлене.

Мета передачі послання правди не в тому, щоб
навернути весь світ, як багато хто нерозумно
вважає; це доводять слова, сказані Господом Езе-
кійлу: "А дім Ізраїля не захоче слухати тебе, бо
не хочуть слухати Мене, бо весь дім Ізраїля має
твірде чоло і жорстоке серце. Ось, Я зробив і твоє
обличчя твердим проти їхніх облич, і твоє чоло
твердим проти їхнього чола. Як алмаз, що міцні-
ший за камінь, зробив Я чоло твоє; не бійся їх, і
не бійся перед обличчям їхнім, бо вони - бунтів-
ний дім". (Ез. 3:7-9) Так само Господь каже вір-
ному класу "слуги", що Він зробив їхні голови
твердішими за голови непокірних, і тому вони не
повинні боятися непокірних; отже вони повинні
йти й казати правду з ясністю, і Господь Сам по-
турбується про наслідок.

Тоді Єгова приказує Езекійлу, а отже, і класу
"вірного слуги", прийняти Його слова до серця і
до вух, а потім іти і говорити їх людям, незалежно

слухають вони чи ні. (Ез. 3:10, 11) Божий народ
сьогодні не може бути вірним, якщо він не буде з
радістю і готовністю нести звістку правди "хрис-
тиянському світу". Цим енергійно і ревно займа-
ються ті, хто любить Господа.

Езекійль розповідає, що дух підняв його, і він
почув позаду себе гучний шум, який промовляє:
"Благословенна слава Господа з місця свого!"
(Ез. 3:12) У день п'ятидесятниці, коли дух вили-
вся на послідовників Ісуса Христа, пролунав
шум, подібний до пориву сильного вітру; так і на
Езекіїла зійшов дух, предсказуючи, що дух Гос-
подній зійде на Його народ після приходу Ісуса
Христа в храм Єгови. Езекійл описує це, кажучи:
"І також шум крил тварин, що торкалися одне до
одного, і стукіт коліс біля них, і звук сильного
грому. І дух підняв мене, і взяв мене. І йшов я в
засмученні, зі стривоженим духом; і рука Госпо-
дня була міцно на мені". - Езек. 3:13, 14

Це предсказувало, що Господь покладе Свій
дух на Свій народ і відкриє їм достатню кількість
правди, щоб вони змогли розрізнати Божу орга-
нізацію та лукаву сатанську організацію, яка
протистоїть Господу, а також великий привілей,
який вони мають, - бути в Єговіві організації і
йти в бій проти ворога та його структур. Коли
вони бачать огидність і нечестя сатанської орга-
нізації, вони йдуть у запалі духу і з гіркотою
проти ворога, бо цей ворог - Божий ворог. Звісно,
це не злісна ненависть, але шире і ревне бажання
побачити ворога і його організацію знищеними,
щоб ім'я Боже було прославлене.

Езекійл перебував у Тел-Авіві при річці Ховарі
("протяг часу"), що говорить про те, що настала
повнота Божого часу для нової доби в Його слу-
женні. "Тел-Авів" означає "пагорб зеленого ро-
сту" або "пагорб Авіва". Перший місяць єврей-
ського року - Авів (те саме, що Й Нісан), тобто ве-
сняна пора, коли земля вкрита зеленню. Тож це
була "весна царства", "пагорб зелені", що знаме-

нує настання нової доби. Багато хто з тих, хто уклав угоду виконувати волю Божу і були народжені як Його сини, пішли у вавилонський полон. Тепер у Божого завітувочого народу повинен бути вартовий, і це було пророчно показано тим, що Господь сказав Езекіїлу: "Через сім днів було до мене слово Господнє: "Сину чоловічий! Я поставив тебе вартовим дому Ізраїлевому, і ти будеш слухати слово з уст Моїх, і будеш напоумляти їх від Мене". - Езек. 3:16, 17

"Вартовий" - це не одна людина, а вся спільнота помазанників на землі, які складають клас "вірного і розумного слуги". Дехто вважає, що "вартовий" - це окрема людина; але це абсолютно невірно і суперечить Писанню. Клас помазанників становить "варту", і кожен його член спостерігає за іншим і стежить за інтересами Царства, всі інтереси якого тепер передані в руки класу "слуги". Про цю ж "варту" Ісаїя писав: "Голос вартових твоїх - вони піднесли голос, і всі разом радіють, бо на власні очі бачать, що Господь вертається в Сион". Вірні вартові повинні попереджати всіх, хто називає себе народом Богом. Тому вони кажуть один одному: "Зацарював Бог твій!". - Іс. 52:7, 8

Господь поклав величезну відповідальність на вартових, тобто на свій клас "вірного слуги". Він зобов'язує їх попереджати тих, хто вступає на шляхи зла. Лукаві - це не ті, хто ніколи не зінав правди, а ті, хто, будучи одного разу освіченим, хоча б певною мірою, щодо правди про Божі заміри, потім відвернувся від них і почав служити ворогові. Як Єгова наказав Езекіїлу, так і тепер Він наказує тим, кого предсказував Езекійл, своїм вартовим, своєму класу "слуги", кажучи: "Коли скажу беззаконникам: "Смертлю помреш!", а ти не наставлятимеш його, а не будеш казати, щоб утримати беззаконника від беззаконної стежки його, щоб він жив був, то беззаконник той помре у своєму беззаконні, а Я вимагатиму кров його з рук твоїх. Але якщо ти напоумляєш беззаконника, а він не відвернувся від беззаконня свого і від беззаконного шляху свого, то він помре в беззаконні своєму, а ти врятував душу твою". (Езек. 3:18-20) Клас "вартового" не зміг би виконувати свої обов'язки, якби не попереджав тих, хто колись був пов'язаний із Товариством Вартової Башти; і це було зроблено, незважаючи на те, що це викликало багато різкої критики на адресу Товариства.

"Вартова Башта" не має права і такого права немає будь-хто, хто входить до класу "слуги", оголошувати про свій суд; але обов'язок таких людей - привертати увагу до Божих судів, як вони написані, і це має бути зроблено як попередження. Також обов'язок таких людей - звернути увагу на Божі суди, як вони записані проти "лу-

кавого слуги", і це має бути зроблено як попередження. Також обов'язок класу "слуги" будь-якими іншими засобами, які надасть Господь, попереджати весь "християнський світ", звертаючи увагу на суди Господні, як вони записані.

Це було предсказано словами Господа, зверненими до Езекіїла: "А якщо ти будеш напоумляти праведника, щоб праведник не згрішив, і він не згрішить, то і він живий буде, бо був напоумлений, і ти врятував душу твою". (Ез. 3:21) У гармонії з цією заповіддю, даною Езекіїлу, перебуває Божий суд: "Несправедливий нехай ще чинить неправду; нечистий нехай ще опоганюється; праведний нехай творить правду ще, а святий нехай освячується ще". - Об'явл. 22:11

Ті з громади храму, хто несе вістку Господню, повинні бути чистими і для цього повинні відокремлювати себе від усіх, хто не в згоді з Божою організацією. (2 Кор. 6:15-17) Відповідно до цього ясного викладу Писання Господь повелів Езекіїлу відокремитися і піти в поле, щоб Господь міг говорити з ним там. "І була на мені там рука Господня, і Він сказав мені: Встань, і вийди в поле, і Я буду говорити там з тобою. І встав я, і вийшов у поле; і ось, там стояла слава Господня, як слава, що її бачив я при річці Ховарі, і впав я на обличчя своє". (Ез. 3:22, 23) Клас "вірного слуги" має бути відокремлений від "християнського світу", від класу "лукавого слуги" і взагалі від усіх, хто не перебуває в повній гармонії з Божою організацією. "Вірний слуга" має стояти окремо і сам, як ціль для ворога і як свідок Господа. Ці вірні збираються разом з Господом у стані відокремленості, і слава Господня постає перед ними. Факти показують, що з 1922 року Господь просвітив свій клас "слуги", наповнив їхній стіл достатком духовної їжі і просвітив їхні уми так, як ніколи раніше. Видіння Божої організації перебуває перед ними, бо дух Господній перебуває на них, як і на Езекіїлі.

"І увійшов у мене дух, і поставив мене на ноги мої, і Він говорив зі мною, і сказав мені: Іди, і замкнися в домі твоєму". (Ез. 3:24) "Дім", згаданий у цьому місці Писання - це Боже місце безпеки, надане Ним для класу "вірного слуги". Це "тайний пробуток Всевишнього", де "слуга" зображується як невразливий для нападок ворога.

"Вірний слуга", відокремлений від ворога і перебуваючи під рукою Господа Єгови, перебуває в безпечному місці; але в цьому безпечному місці "слуга" не повинен бути бездіяльним. Він бачить ворога і його дії, і бажання ворога знищити "слугу"; але він знає, що він у безпеці, бо Господь так пообіцяв йому, і в цій безпеці "слуга" із ревністю іде на роботу, яку Господь забезпечив і вклав у його руки. (Пс. 91:1-11) "Бо він мене сховав у своїм наметі в день недолі; він захистить мене під кровом шатра свого, на скелю він мене підніме". - Пс. 27:5, перекл. Хоменка